

Załącznik nr 1 do Uchwały
Nr XXXVI/252/10 Rady Gminy w Karsinie
z dnia 16 września 2010 r.

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

**Pana Andrzeja Winiarskiego na Uchwałę Rady Gminy w Karsinie nr
XXXIII/227/10 z dnia 06 maja 2010 r.**

W imieniu Rady Gminy w Karsinie, po zapoznaniu się ze Skargą na Uchwałę Rady Gminy w Karsinie nr XXXIII/227/10 z dnia 06 maja 2010 r., złożoną przez Pana Andrzeja Winiarskiego w dniu 11 sierpnia 2010 r., wnoszę o:

- 1) Oddalenie skargi,
- 2) Zasądzenie od strony skarżącej kosztów postępowania według norm przepisanych.

UZASADNIENIE

W związku z faktem, iż strona skarżąca wskazuje na szereg okoliczności faktycznych niniejszego postępowania oraz na to, że u podstaw przedmiotowej uchwały leży błędne ustalenie stanu faktycznego, koniecznym wydaje się przedstawienie zgodnych z prawdą okoliczności faktycznych, które mają znaczenie dla przedmiotowego postępowania. Na wstępie należałoby jednak podkreślić, iż strona skarżąca przedstawiła okoliczności sprawy w sposób bardzo wybiórczy i nie zawsze zgodny z prawdą.

Pan Andrzej Winiarski złożył w dniu 24 stycznia 2001 r. wniosek o wydzierżawienie mu gruntu stanowiącego część działki oznaczonej nr 500/2. Wniosek ten uzasadniał faktem, iż na należącej do niego działce (o nr 500/1) zamierza wybudować kompleks gastronomiczno-usługowy a zgodnie z przedstawionymi planami ma na to zbyt mało miejsca. Wydzierżawiona od gminy działka miała mu posłużyć za pas przeciwpożarowy. Zarząd Gminy w dniu 07 lutego 2001 r. wyraził na to zgodę przedkładając sprawę Radzie Gminy by ta przygotowała stosowną uchwałę. Uchwała ta została podjęta w dniu 23 marca 2001 r. (nr

XXVII/184/2001). Zgodnie z nią Rada Gminy zezwoliła na dzierżawę skarżącemu części działki 500/2 o powierzchni 405 m² na okres 20 lat.

DOWÓD:

1. Pismo skarżącego z dnia 24 stycznia 2001 r.
2. Uchwała z dnia 23 marca 2001 r. o nr XXVII/184/2001.

W efekcie rozmów prowadzonych przez władze Gminy ze skarżącym, w dniu 01 maja 2004 r. przedstawiono Panu Winiarskiemu umowę dzierżawy. Powierzchnię dzierżawionej części działki ustalono na 157 m², stawkę czynszu zaś, zgodnie z Uchwałą nr XIII/96/99 z dnia 17 grudnia 1999 r., na 14 zł za m² w stosunku rocznym.

Przedmiotowej umowy skarżący jednak nie podpisał, gdyż planowana przez niego inwestycja nie doszła do skutku, a on nie miał interesu w płaceniu czynszu dzierżawnego w sytuacji, gdy z nieruchomości nie korzysta. Niezgodne z prawdą są twierdzenia skarżącego w tym zakresie, a w szczególności słowa: „Pan Andrzej Winiarski zaprzecza stanowczo jakoby z jego winy uchwała nie została wykonana poprzez nie dopełnienie zawarcia umowy dzierżawy. Żaden chociażby projekt umowy nie został Panu Andrzejowi Winiarskiemu przedstawiony”. Organ administracji wykonał projekt umowy i przedstawił go skarżącemu. Za fakt, że pozwany z własnej woli nie zechciał zawrzeć umowy dzierżawy odpowiednia wyłącznie on sam nie zaś organ administracji publicznej. Nie można zaś mówić o obowiązku organu wykonania uchwały w sytuacji, gdy sam zainteresowany nie wykazuje zainteresowania a wręcz odmawia współpracy (podpisania umowy).

DOWÓD:

1. Projekt umowy dzierżawy przedstawionej pozwanemu 01 maja 2004 r.,
2. Przesłuchanie świadka, Pani Krystyny Fierek – wezwanie na adres organu.

Stan taki pozostaje do dnia dzisiejszego z tą jednak różnicą, iż skarżący bez zgody i wiedzy powoda postawił na działce nr 500/2 niewielki budynek drewniany, w którym prowadzi działalność usługową. W związku z tym doszło do sytuacji, w której skarżący nie podpisał z Gminą umowy dzierżawy i następnie zaczął wykorzystywać bezumownie działkę nie płacąc z tego tytułu żadnego czynszu.

Wobec powyższego, w związku z tym, iż Gmina w/w nieruchomości zamierza wykorzystać (a uprzednio uregulować wszelkie związane z nią kwestie – m.inn. odzyskanie posiadania i wyegzekwowanie wynagrodzenia za bezumowne korzystanie), pismami z dnia 14 grudnia 2009 r. oraz 21 maja 2010 r. wzywała skarżącego do przywrócenia jej stanu do pierwotnego – tj. usunięcia z niej obiektu (drewnianego baraku) oraz o wydanie jej organowi administracji. Wobec faktu, iż skarżący nie uczynił zadość wezwaniom, Gmina wystąpiła na drogę postępowania sądowego z pozwem o wydanie (roszczenie windykacyjne) oraz planuje również dochodzić roszczenia o wynagrodzenie za bezumowne korzystanie przez Pana Winiarskiego z przedmiotowej działki.

DOWÓD:

1. Wezwanie z dnia 14 grudnia 2009 r.,
2. Wezwanie z dnia 21 maja 2010 r.,

Z powyższego jasno wynika, że chybionymi są zarzuty skarżącego dotyczące niewykonania Uchwały Rady Gminy oraz błędnego ustalenia stanu faktycznego. Jak wyżej wskazano, Gmina wystąpiła z propozycją zawarcia umowy dzierżawy a skarżący, z przyczyn leżących po jego stronie, odmówił jej podpisania.

Warto również skomentować kwestie inwestycji jakie skarżący rzekomo poczynił na przedmiotowej działce. Twierdzenia Pana Winiarskiego w tym zakresie również mijają się z prawdą. Píše on, że: *„Skarżący zaprzecza stanowczo jakoby na przedmiotowej dzierżawionej nieruchomości nie dokonywał żadnych inwestycji budowlanych. Skarżący otrzymał pozwolenie na budowę.”* Skarżący rzeczywiście otrzymał 07 lica 2003 r. pozwolenie na budowę, lecz dotyczyło ono należącej do niego działki nr 500/1, nie zaś działki, której niniejsze postępowanie dotyczy, czyli nr 500/2. Skarżący nie posiada zezwolenia na budowę na działce nr 500/2 ani też nie prowadzi na niej żadnych inwestycji budowlanych. Ponadto jedynym dowodem, rzekomo poczynionych już inwestycji budowlanych, jest załączona przez skarżącego niewyraźna fotografia, z której nic nie wynika. W skardze Pan Winiarski zarzuca ponadto, iż podczas sesji Rady Gminy w dniu 06 maja 2010 r., stanowisko Rady było *„skrajnie nieobiektywne i nie poprzedzone nawet wizją lokalną przedmiotowej nieruchomości”*, a dalej *„Gdyby skarżący z własnej inicjatywy nie zabrał głosu zupełnie całą sprawę by zbagatelizowano”*. W tym miejscu skarżący również mija się

z prawdą oraz przedstawia fakty w sposób, który miałby sugerować prawdziwość jego tez. Z protokołu sesji Rady Gminy wynika, bowiem, że to Radny Gminy Krzysztof Grabowski zgłosił wniosek o udzielenie głosu skarżącemu, by umożliwić mu wypowiedzenie się w sprawie, która go dotyczy. Następnie miała zaś miejsce wypowiedź Pan Winiarskiego oraz jego polemika z Wójtem Gminy. Z dyskusji tej wynikają dwa podstawowe fakty. Po pierwsze to, iż Wójt Gminy posiadał dużą wiedzę na temat tej sprawy (co umożliwiło Radnym zapoznanie się z jego stanowiskiem w tej sprawie), po drugie zaś, że Radni przed głosowaniem zapoznali się ze stanowiskiem skarżącego oraz jego zdaniem na ten temat i podjęli decyzję. Nie można w związku z tym mówić o błędnych ustaleniach faktycznych w sytuacji, gdy Radni podjęli decyzję po zapoznaniu się ze stanowiskiem skarżącego.

Warto w tym miejscu podkreślić jeszcze, iż skarżący bez informowania właściwego organu gminy, jak również Nadzoru Budowlanego posadził na działce do której nie ma tytułu prawnego (nr 500/2) niewielki drewniany budynek w obrębie którego prowadzi działalność gastronomiczną.

Takie zachowanie skarżącego, oraz brak reakcji na pisma kierowane ze strony Gminy doprowadziły w efekcie do konieczności podjęcia działań takich jak wystąpienie z pozwem o wydanie nieruchomości oraz zweryfikowanie nieaktualnej Uchwały nr XXVII/184/2001 (czego efektem jest skażona w niniejszym postępowaniu Uchwała z 06 maja 2010 r.) Zdaniem organu administracji stan w którym nie jest wykonywana uchwała Rada Gminy przez okres przeszło dziewięciu lat oraz mienie Gminy jest bezumownie wykorzystywane a Gmina z tego tytułu nie pobiera żadnych dochodów byłoby przejawem niegospodarności. W związku z tym konieczna była korekta stanu prawnego, czego wyrazem było uchylenie nieaktualnej i niewykonywanej uchwały.

Mając, zatem powyższe na uwadze wnoszę jak w sentencji niniejszego pisma.